

"הלווא אָב אָחַד לְכֶלְנוּ, הַלוּא אֵל אָחַד בְּרָאָנוּ" (מלאכי, ב', י')

צחוקו המלגלג של פרקליט האוצר, שמילא את אולם בית הדין הארצי לעבודה, למשמע אמירתה של פרקליטת ההסתדרות שעובדי הנקיון בכל ארגון הם חלק מליבת הארגון – הוא שיאו של תהליך ההתבוללות החשוך ביותר שישראל שלנו והעם היהודי עברו. הפרקליט הצעיר, המייצג את האוצר, נדהם והופתע עד עמקי נשמתו כששמע שמנקת האסלה במשרדו איננה שונה ממנו. צחוק כידוע הוא ביטוי להפתעה. היעלה על הדעת, חשב בליבו הפרקליט, שמנקת האסלה שלי בבית ובמשרד שווה לי בערכה? היעלה על הדעת שגם היא נבראה בצלם כמוני, שהצלחתי להעפיל לפסגות ההצלחה הכספית?

הפרקליט הצעיר איננו לבד, הוא חלק מקבוצה גדולה באליטה הישראלית, שהשלימה תהליך עמוק של שינוי ערכים יסודי, של הפיכת האדם מנברא בצלם לסחורה. הם מלגלים על הורינו, על חברינו, עלינו. אנחנו לא נבראנו בצלם. אנחנו נחותים מהם.

המאבק על תנאי העסקתם של עבדי הקבלן הוא לא פחות ממלחמת תרבות על דמותה של החברה הישראלית ואף יותר מכך על שרידי האתוס היהודי – המשותף לחילוניים ודתיים – צדק צדק תרדוף!

לא יכולה להיות פשרה בעניין זה – פשרה, משמעותה התבוללות לתוך אתוס העבדות שהיהדות נאבקה בו משחר בריאתה. ניתן להעריך שמקס וובר היה וודאי מזהה את הפרקליט הצעיר כמי שהפנים באופן מרשים את האתיקה הפרוטסטנטית, בה המצליחן, קרי זה המרוויח הרבה כסף, הגיע למעמדו בשל בחירה אלוהית. גם אין זה מיותר לציין כי בחוות החיות היה הפרקליט הצעיר מגיע ל"גדולות".

מתבוללים אלה הגיעו לשיא שפלותם ביצרים שיטה בה לא רק שעובדי הקבלן ננגשים ומושפלים, אלא שהם מקופחים בכל תחומי החיים: בריאות, חינוך, דיור ועוד. ולמרות זאת ובמפגיע המדינה תובעת מהם לשלוח את ילדיהם לצבא, בכדי להגן על האפשרות שהפרקליט הצעיר יוכל לממש את הבחירה "האלוהית" בו לעשות הרבה כסף.

אין צורך לשוב ולצפות בסרט ספרטקוס או לחזור ולקרוא בהגדה של פסח בכדי לשכנע את הפרקליט הצעיר ואת אדונו נתניהו ושטייניץ שזה לא אנושי, לא יהודי ואף מהווה סכנה קיומית לישראל, אם תמשיך ותנהג כך בחלק גדול מאזרחיה. הם לא ישתכנעו. הם עצמם אחראים ישירים להגדלת הפערים בישראל פי עשרים ותשע (!) בין המאיון העליון והתחתון. לשיטתם, המנצח לוקח הכל! אין הם מתבישים, ההיפך, הם גאים בכך. גאים בהתבוללותם, בהמרת דתם הרעה והמכוערת. הם לא ישתכנעו.

לכן מאבקה זה של ההסתדרות הכללית אשר ציינה לא מזמן 90 להיווסדה, הוא מאבק שאין דרך אחרת אלא להכריע בו. אחרת, "תצליח" ישראל שלנו לחולל את מה שאלפיים שנות גולה לא הצליחו – התבוללות המונית.